

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 28ης Μαΐου 2020*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις αποφάσεις-πλαίσια 2008/909/ΔΕΥ, 2008/947/ΔΕΥ και 2009/829/ΔΕΥ – Άρνηση πρόσβασης – Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 – Εξαίρεση σχετική με την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου – Γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας»

Στην υπόθεση T-701/18,

Liam Campbell, κάτοικος Dundalk (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενος από τον J. MacGuill, solicitor, και την E. Martin-Vignerte, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον A. Spina και την C. Ehrbar,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2018) 6642 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2018, με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102), και την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΕΕ 2009, L 294, σ. 20),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, A. M. Collins, V. Kreuschitz, G. De Baere (εισηγητή) και G. Steinfatt, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 17ης Δεκεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο προσφεύγων, Liam Campbell, είναι Ιρλανδός υπήκοος ο οποίος συνελήφθη στην Ιρλανδία, στις 2 Δεκεμβρίου 2016, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για τρία ποινικά αδικήματα, το οποίο εξέδωσαν οι λιθουανικές αρχές στις 26 Αυγούστου 2013. Ο προσφεύγων βάλλει ενώπιον των ιρλανδικών δικαστηρίων κατά του αιτήματος παραδόσεως που υπέβαλαν οι λιθουανικές αρχές.
- 2 Με έγγραφο της 9ης Αυγούστου 2018, ο προσφεύγων υπέβαλε προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43). Η αίτηση αυτή αφορούσε όλα τα έγγραφα που είχε στην κατοχή της η Επιτροπή όσον αφορά τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102), και την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΕΕ 2009, L 294, σ. 20) (στο εξής: από κοινού, αποφάσεις-πλαίσια). Σε παράρτημα της αίτησής του, ο προσφεύγων επισύναψε την επιστολή της 18ης Ιανουαρίου 2018 του αρμόδιου για τη δικαιοσύνη μέλους της Επιτροπής προς διάφορα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σχετικά με την προσωπική του κατάσταση, στην οποία γινόταν μνεία των αποφάσεων-πλαισίων.
- 3 Με έγγραφο της 21ης Αυγούστου 2018, η Επιτροπή απάντησε στον προσφεύγοντα ότι δεν είχε στην κατοχή της κανένα έγγραφο που να αντιστοιχεί στην αίτησή του.
- 4 Με έγγραφο της 22ας Αυγούστου 2018, ο προσφεύγων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση ζητώντας από την Επιτροπή να αναθεωρήσει την άποψή της. Ο προσφεύγων επισήμανε ότι, στο μέτρο που η συνημμένη στην αρχική αίτησή του επιστολή του αρμόδιου για τη δικαιοσύνη μέλους της Επιτροπής ανέφερε ότι η Ιρλανδία δεν είχε ακόμη μεταφέρει τις αποφάσεις-πλαίσια στο εσωτερικό δίκαιο, τούτο σήμαινε ότι η Επιτροπή είχε στην κατοχή της τουλάχιστον ένα έγγραφο σχετικό με τη μεταφορά από την Ιρλανδία των εν λόγω αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο.
- 5 Με μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 12ης Σεπτεμβρίου και της 3ης Οκτωβρίου 2018, η Επιτροπή παρέτεινε δύο φορές την προθεσμία απάντησης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.

- 6 Με απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα. Επισήμανε ότι, κατόπιν επανεξέτασης της αίτησης, προσδιόρισε έγγραφα σχετικά με τη μεταφορά από την Ιρλανδία των αποφάσεων-πλαίσια στο εσωτερικό δίκαιο, τα οποία ενέπιπταν στο αντικείμενο της αίτησης του προσφεύγοντος. Η Επιτροπή ανέφερε τα ακόλουθα:

«Τα έγγραφα αυτά περιέχουν αλληλογραφία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών της Επιτροπής και της Ιρλανδίας και εντάσσονται στους φακέλους που αφορούν τις ακόλουθες τρεις διαδικασίες EU Pilot:

- διαδικασία EU Pilot με αριθμό αναφοράς EUP(2015) 8138, σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου·
- διαδικασία EU Pilot με αριθμό αναφοράς EUP(2015) 8140, σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου·
- διαδικασία EU Pilot με αριθμό αναφοράς EUP(2015) 8147, σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου.»

- 7 Η Επιτροπή ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι δεν του επιτρεπόταν η πρόσβαση στα οικεία έγγραφα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, για την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου.
- 8 Η Επιτροπή επισήμανε κατ' αρχάς ότι οι διαδικασίες EU Pilot είχαν περατωθεί στις 16 Μαρτίου 2018 και ότι δεν είχε ακόμη εκδοθεί καμία απόφαση σχετικά με την κίνηση επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, αλλά ότι οι υπηρεσίες της εξέταζαν ακόμη τη δυνατότητα κινήσεως της διαδικασίας αυτής. Έκρινε ότι, για τους λόγους αυτούς, βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη έρευνα κατά της Ιρλανδίας για παράβαση, όσον αφορά τη μεταφορά των αποφάσεων-πλαίσια στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η δημόσια πρόσβαση στα ζητηθέντα από τον προσφεύγοντα έγγραφα θα επηρέαζε αρνητικά τον μεταξύ της ίδιας και του κράτους μέλους διάλογο, για τον οποίο είναι σημαντικό να υπάρχει κλίμα εμπιστοσύνης, θα έθιγε τον διμερή χαρακτήρα των άτυπων και τυπικών σταδίων της διαδικασίας λόγω παραβάσεως του άρθρου 258 ΣΛΕΕ και θα την εμπόδιζε να λάβει απόφαση επί των τριών αυτών φακέλων ανεπηρέαστη από ανεπίτρεπτες εξωτερικές επιρροές.
- 9 Η Επιτροπή έκρινε επομένως ότι όλα τα έγγραφα που περιλαμβάνονταν στους φακέλους καλύπτονταν από το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας που στηρίζεται στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η οποία αφορά την προστασία των σχετικών με την έρευνα δραστηριοτήτων, πράγμα που σήμαινε ότι δεν ήταν αναγκαία συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του περιεχομένου κάθε αιτηθέντος εγγράφου.
- 10 Ακολούθως, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο προσφεύγων δεν ανέφερε στην επιβεβαιωτική του αίτηση κανένα συγκεκριμένο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση στο κοινό του συγκεκριμένου είδους πληροφοριών που περιλαμβάνονται στα επίμαχα έγγραφα και να υπερσχύει της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών αυτών βάσει των εξαιρέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι δεν μπόρεσε να διαπιστώσει την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων.
- 11 Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν αδύνατη η μερική πρόσβαση, στο μέτρο που τα ζητηθέντα έγγραφα καλύπτονταν εξ ολοκλήρου από την εξαίρεση που έγινε δεκτή.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Νοεμβρίου 2018, ο προσφεύγων ζήτησε δικαστική αρωγή. Με διάταξη της 21ης Μαρτίου 2019, ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε το αίτημα δικαστικής αρωγής του προσφεύγοντος.
- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Απριλίου 2019, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 14 Κατόπιν της μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο, ως εκ τούτου, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 15 Κατόπιν πρότασης του τρίτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα.
- 16 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 17ης Δεκεμβρίου 2019.
- 17 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να αποφανθεί ότι κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του ή να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα εάν η προσφυγή γίνει δεκτή.
- 18 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 19 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, ο πρώτος, από παράνομη εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας και, ο δεύτερος, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.
- 20 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων επισημαίνει ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν αλληλογραφία εντασσόμενη στο πλαίσιο τριών διαδικασιών EU Pilot και αρνήθηκε την πρόσβαση σε αυτά βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εφαρμόζοντας γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Ο προσφεύγων δεν αμφισβητεί ότι, κατ' εφαρμογή της νομολογίας, τα έγγραφα που αφορούν διαδικασία EU Pilot καλύπτονται από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Προβάλλει, εντούτοις, ότι το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα τη μετάθεση του βάρους αποδείξεως από το θεσμικό όργανο στον προσφεύγοντα, ο οποίος πρέπει, συνακόλουθα, να αποδείξει ότι η γνωστοποίηση των φερόμενων ως καλυπτόμενων από το τεκμήριο εγγράφων δεν θέτει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της έρευνας.
- 21 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, φέρει ένα άδικο βάρος αποδείξεως, στο οποίο δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί, με αποτέλεσμα την προσβολή του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη. Πρώτον, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το εν λόγω βάρος αποδείξεως του επιβάλλει να αποδείξει ότι η

γνωστοποίηση συγκεκριμένων εγγράφων, των οποίων την ύπαρξη αγνοούσε, δεν ενέχει κανένα κίνδυνο για τον σκοπό της διαδικασίας EU Pilot και ότι τα έγγραφα αυτά δεν καλύπτονται από το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Μολονότι το έγγραφο του αρμόδιου για τη δικαιοσύνη μέλους της Επιτροπής της 18ης Ιανουαρίου 2018 άφηνε να εννοηθεί ότι υπήρχαν έγγραφα σχετικά με τη μη εφαρμογή των αποφάσεων-πλαίσια, ο προσφεύγων δεν είχε καμία βεβαιότητα ως προς την ύπαρξη, τη φύση, τη μορφή ή το περιεχόμενό τους. Δεν είναι ρεαλιστικό να απαιτείται από τον προσφεύγοντα να προβάλλει επιχειρήματα επί της ουσίας ενός εγγράφου του οποίου αγνοεί την ύπαρξη.

- 22 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατόν να ανατρέψει το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας και να αποδείξει ότι τα έγγραφα που ζήτησε δεν ενέχουν κινδύνους για τους σκοπούς της έρευνας, ενώ αγνοεί ποια είναι τα έγγραφα αυτά ή τι περιέχουν. Η Επιτροπή, επιρρίπτοντας στον προσφεύγοντα βάρος αποδείξεως στο οποίο είναι αδύνατον να ανταποκριθεί, πράγμα που οδηγεί στην καθιέρωση αμάχητου τεκμηρίου αντίθετου προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 23 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η ύπαρξη γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας σημαίνει ότι, σε περίπτωση υποβολής αίτησης πρόσβασης σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, δεν υποχρεούται να προβαίνει σε ειδική και εξατομικευμένη εκτίμηση του περιεχομένου κάθε ζητούμενου εγγράφου. Επομένως, το επιχείρημα ότι παρανόμως επικαλέσθηκε γενικό τεκμήριο είναι αβάσιμο. Ο προσφεύγων δεν αμφισβητεί ότι, όταν υπέβαλε την αίτηση πρόσβασης, αφενός, τα ζητηθέντα έγγραφα αποτελούσαν μέρος των διαδικασιών EU Pilot και, αφετέρου, η Επιτροπή δεν είχε λάβει απόφαση ότι δεν θα κινούσε την επίσημη διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Ιρλανδίας. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επικαλούμενη γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας.
- 24 Η Επιτροπή προβάλλει ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε ειδικά και συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων δεν θα έθετε σε κίνδυνο το συμφέρον της τήρησης της εμπιστευτικότητας κατά τη διάρκεια ερευνών οι οποίες ενδέχεται να καταλήξουν στην κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως και μπορούν να ανατρέψουν το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, ως εκ της ίδιας της φύσεώς του, ένα τεκμήριο έχει ως αποτέλεσμα τη μετάθεση του βάρους αποδείξεως και ότι ο προσφεύγων, μη αμφισβητώντας ότι τα ζητηθέντα έγγραφα αποτελούν μέρος διαδικασιών EU Pilot, δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα που να αποδεικνύει ότι το τεκμήριο είναι παράλογο ή αδικαιολόγητο ή ότι η εφαρμογή του είναι «άδικη». Ο προσφεύγων δεν μπορεί να παραπέμψει στην αρχική αίτηση, ενώ η αίτηση πρόσβασης οδήγησε σε νέα πλήρη εξέταση κατά το στάδιο της εξέτασης της επιβεβαιωτικής αίτησης.
- 25 Εισαγωγικά, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1049/2001, η διαφάνεια προσδίδει στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα έναντι των πολιτών της Ένωσης σε ένα δημοκρατικό σύστημα (βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Προς τούτο, το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι σκοπός του κανονισμού είναι να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Από το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο θεσπίζει συναφώς καθεστώς εξαιρέσεων, προκύπτει επίσης ότι το ανωτέρω δικαίωμα πρόσβασης υπόκειται εντούτοις σε ορισμένους περιορισμούς, για λόγους δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος (βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψεις 51 και 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 5ης Δεκεμβρίου 2018, Campbell κατά Επιτροπής, T-312/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:876, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 26 Ωστόσο, δεδομένου ότι τέτοιου είδους εξαιρέσεις συνιστούν απόκλιση από την αρχή της κατά το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να εφαρμόζονται αυστηρά (βλ. αποφάσεις της 17ης Οκτωβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 5ης Δεκεμβρίου 2018, Campbell κατά Επιτροπής, T-312/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:876, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 27 Δυνάμει της εξαίρεσης που επικαλέστηκε η Επιτροπή, δηλαδή της εξαίρεσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα αρνούνται την παροχή πρόσβασης σε έγγραφο, του οποίου η γνωστοποίηση θα έθιγε την προστασία των σκοπών επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, εκτός εάν η γνωστοποίηση του συγκεκριμένου εγγράφου δικαιολογείται από υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.
- 28 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για να δικαιολογηθεί η άρνηση παροχής πρόσβασης σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η γνωστοποίηση, δεν αρκεί, καταρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα μνημονευόμενη στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001. Το θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύει η εξαίρεση του άρθρου αυτού (βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 29 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι το οικείο θεσμικό όργανο της Ένωσης επιτρέπεται να στηρίζεται, συναφώς, σε γενικά τεκμήρια τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρεμφερείς εκτιμήσεις γενικού χαρακτήρα ενδέχεται να έχουν εφαρμογή επί αιτήσεων γνωστοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 5ης Δεκεμβρίου 2018, Campbell κατά Επιτροπής, T-312/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:876, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 30 Ο σκοπός των τεκμηρίων αυτών έγκειται, επομένως, στη δυνατότητα του εμπλεκόμενου θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης να κρίνει ότι η γνωστοποίηση ορισμένων κατηγοριών εγγράφων θίγει, καταρχήν, το συμφέρον που προστατεύεται με την εξαίρεση την οποία επικαλείται, στηριζόμενο σε τέτοιες γενικές εκτιμήσεις, χωρίς να υποχρεούται να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα ζητηθέντα έγγραφα (βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, MSD Animal Health Innovation και Intervet international κατά EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 31 Κατά γενικό κανόνα, στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν αποφάσεις με τις οποίες έγινε δεκτή η εφαρμογή γενικών τεκμηρίων εμπιστευτικότητας, η επίμαχη άρνηση πρόσβασης αφορούσε ένα σύνολο εγγράφων σαφώς προσδιορισμένων με βάση την κοινή τους ένταξη σε φάκελο σχετικό με ορισμένη εν εξελίξει διοικητική ή ένδικη διαδικασία (βλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/13 P, EU:C:2015:486, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 81).
- 32 Συναφώς, το Δικαστήριο, στη σκέψη 51 της απόφασης της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής (C-562/14 P, EU:C:2017:356), αναγνώρισε την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας στην περίπτωση εγγράφων σχετικών με διαδικασία EU Pilot.

- 33 Κατά το Δικαστήριο, η διαδικασία EU Pilot συνιστά διαδικασία συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών βάσει της οποίας εξακριβώνεται αν το δίκαιο της Ένωσης τηρείται και εφαρμόζεται ορθώς εντός των κρατών αυτών. Αυτό το είδος διαδικασίας αποσκοπεί στην αποτελεσματική επίλυση τυχόν παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης αποφεύγοντας, στο μέτρο του δυνατού, την επίσημη κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ. Συνεπώς, ο σκοπός της διαδικασίας EU Pilot είναι η προετοιμασία ή η αποφυγή κινήσεως της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά κρατών μελών (απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψεις 38 και 39).
- 34 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μολονότι, στη σκέψη 78 της αποφάσεως της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής (C-612/13 P, EU:C:2015:486), είχε διευκρινιστεί ότι το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας δεν εφαρμόζεται στα έγγραφα τα οποία, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως, δεν είχαν προστεθεί στον σχετικό με εκκρεμή διοικητική ή δικαστική διαδικασία φάκελο, δεν προσκρούει στη συλλογιστική αυτή η εφαρμογή του εν λόγω τεκμηρίου σε σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα, τα οποία είναι σαφώς προσδιορισμένα με βάση την ένταξή τους σε εν εξελίξει διοικητική διαδικασία (απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψη 44).
- 35 Ως εκ τούτου, για όσο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως προσφυγής έρευνας στο πλαίσιο διαδικασίας EU Pilot, υφίσταται κίνδυνος αλλοιώσεως του χαρακτήρα της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, τροποποιήσεως της εξελιξέως της και διακυβεύσεως των σκοπών της διαδικασίας αυτής, η εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας στα ανταλλαγένητα μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους έγγραφα δικαιολογείται, σύμφωνα με όσα έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής (C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738). Ο κίνδυνος αυτός υφίσταται μέχρι να περατωθεί η διαδικασία EU Pilot και να αποκλειστεί οριστικώς η κίνηση της επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά του κράτους μέλους (απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψη 45).
- 36 Όλες οι υποθέσεις που μνημονεύονται στις σκέψεις 32 έως 35 ανωτέρω χαρακτηρίζονταν από το γεγονός ότι η επίμαχη αίτηση πρόσβασης αφορούσε όχι ένα μόνον έγγραφο, αλλά ένα σύνολο εγγράφων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου σύμφωνα με το οποίο η γνωστοποίηση εγγράφων ορισμένης φύσεως θα έθιγε καταρχήν την προστασία ενός από τα απαριθμούμενα στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 συμφέροντα επιτρέπει στο οικείο θεσμικό όργανο να εξετάσει αίτηση που αφορά σύνολο εγγράφων και να απαντήσει σε αυτήν αναλόγως (βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 11ης Δεκεμβρίου 2018, Arca Capital Bohemia κατά Επιτροπής, T-440/17, EU:T:2018:898, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 37 Το γενικό αυτό τεκμήριο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η γνωστοποίηση δεν καλύπτεται από το εν λόγω τεκμήριο ή ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001 [βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής, T-39/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:560, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 38 Αντιθέτως, η απαίτηση να εξακριβωθεί αν το επίμαχο γενικό τεκμήριο τυχάνει πράγματι εφαρμογής δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει εξατομικευμένα όλα τα έγγραφα στα οποία ζητείται πρόσβαση στη συγκεκριμένη περίπτωση. Μια τέτοια απαίτηση θα καθιστούσε το εν λόγω γενικό τεκμήριο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, η οποία συνίσταται ακριβώς στη δυνατότητα της Επιτροπής να δίδει σε αίτηση πρόσβασης σε σύνολο εγγράφων

αντιστοίχως συνολική απάντηση [βλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής, T-39/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:560, σκέψη 120 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 39 Τέλος, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 29 και 30 ανωτέρω, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου για μια νέα κατηγορία εγγράφων προϋποθέτει ωστόσο ότι έχει προηγουμένως αποδειχθεί ότι η γνωστοποίηση του είδους εγγράφων που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή ενδέχεται, κατά τρόπο ευλόγως προβλέψιμο, να θίξει πράγματι το προστατευόμενο με την επίμαχη εξαίρεση συμφέρον. Εξάλλου, τα γενικά τεκμήρια, αφ' ης στιγμής συνιστούν εξαίρεση από την υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης, από το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο της Ένωσης, κάθε εγγράφου το οποίο αφορά η αίτηση πρόσβασης και, γενικότερα, από την αρχή της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να εφαρμόζονται αυστηρά (βλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι, όταν θεσμικό όργανο εκτιμά ότι έχει εφαρμογή γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας, μπορεί να δώσει συνολική απάντηση σε αίτηση πρόσβασης, υπό την έννοια ότι το εν λόγω τεκμήριο απαλλάσσει το θεσμικό όργανο από την υποχρέωση να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση σε έγγραφο το οποίο αφορά η αίτηση αυτή θίγει συγκεκριμένα το προστατευόμενο συμφέρον.
- 41 Εντούτοις, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εφαρμογή τεκμηρίου εμπιστευτικότητας δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στο θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να δώσει συνολική απάντηση ότι το σύνολο των εγγράφων τα οποία αφορά η αίτηση πρόσβασης ανήκουν σε φάκελο που καλύπτεται από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας, χωρίς να χρειάζεται να τα προσδιορίσει ή να καταρτίσει κατάλογο των εγγράφων αυτών.
- 42 Συγκεκριμένα, ελλείπει τέτοιου προσδιορισμού, ο αιτών δεν θα ήταν σε θέση να υποστηρίξει ότι ένα έγγραφο δεν καλύπτεται από την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας και, δεν θα μπορούσε, επομένως, να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό.
- 43 Επισημαίνεται ότι, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το γενικό τεκμήριο κατά το οποίο η γνωστοποίηση των εγγράφων του διοικητικού φακέλου θίγει, καταρχήν, την προστασία του σκοπού έρευνας δεν είναι αμάχητο και δεν αποκλείει τη δυνατότητα γνωστοποίησης ορισμένων από τα συγκεκριμένα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο της Επιτροπής και αφορούν διαδικασία ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων (βλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2019, AlzChem κατά Επιτροπής, C-666/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:196, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 44 Γενικότερα, μολοντί η εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας απαλλάσσει το θεσμικό όργανο από την υποχρέωση να προβεί σε εξατομικευμένη εξέταση κάθε εγγράφου, δεν μπορεί ωστόσο να το απαλλάξει από την υποχρέωση να υποδείξει στον αιτούντα ποια είναι τα έγγραφα τα οποία προσδιόρισε ως ανήκοντα σε φάκελο που καλύπτεται από την εφαρμογή του τεκμηρίου αυτού και να του παράσχει τον κατάλογο των εγγράφων αυτών.
- 45 Συγκεκριμένα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το θεσμικό όργανο μπορεί να κατατάξει τα έγγραφα τα οποία αφορά η αίτηση πρόσβασης σε κατηγορίες βάσει των κοινών χαρακτηριστικών τους, της ίδιας φύσης τους ή βάσει της ένταξής τους στον ίδιο φάκελο και μπορεί, επομένως, να εφαρμόσει επ' αυτών γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας μόνον αφού προσδιορίσει ποια είναι τα έγγραφα αυτά.

- 46 Ελλείπει ενός τέτοιου προσδιορισμού, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, το τεκμήριο εμπιστευτικότητας θα ήταν αμάχητο.
- 47 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι, με την αρχική απάντησή της, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν είχε στην κατοχή της κανένα έγγραφο που να αντιστοιχεί στην αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε ότι η γενική γραμματεία της είχε τελικώς προσδιορίσει έγγραφα σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή των αποφάσεων-πλαισίων στην Ιρλανδία, τα οποία ενέπιπταν, ως εκ τούτου, στο πεδίο της επιβεβαιωτικής αίτησης του προσφεύγοντος. Η Επιτροπή ανέφερε απλώς ότι «τα έγγραφα αυτά [περιείχαν] αλληλογραφία μεταξύ των [υπηρεσιών της] και της Ιρλανδίας [σχετικά με] τρεις διαδικασίες EU Pilot». Εξ αυτού συνήγαγε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα καλύπτονταν από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 48 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν προσδιόρισε στην προσβαλλόμενη απόφαση ποια ήταν τα έγγραφα που καλύπτονταν από την αίτηση του προσφεύγοντος. Συγκεκριμένα, μολονότι η Επιτροπή διατείνεται ότι προσδιόρισε τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος, δεν διευκρινίζει ποια είδη ή κατηγορίες εγγράφων προσδιορίστηκαν από τις υπηρεσίες της ούτε τον αριθμό τους ούτε την ημερομηνία τους.
- 49 Η Επιτροπή υποστήριξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι ο προσδιορισμός κάθε εγγράφου θα έθιγε την εμπιστοσύνη μεταξύ της ίδιας και των κρατών μελών και θα απέβαινε σε βάρος της προστασίας του ανεπίσημου διαλόγου που διεξαγόταν μεταξύ τους στο πλαίσιο της διαδικασίας EU Pilot.
- 50 Βεβαίως, από τη νομολογία προκύπτει ότι η εφαρμογή των γενικών τεκμηρίων υπαγορεύεται, κατ' ουσίαν, από την επιτακτική ανάγκη εξασφάλισης της ομαλής διεξαγωγής των οικείων διαδικασιών και της επίτευξης των σκοπών τους. Ως εκ τούτου, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου μπορεί να στηρίζεται στο ότι η πρόσβαση στα έγγραφα ορισμένων διαδικασιών είναι ασύμβατη με την ομαλή διεξαγωγή τους και στο ενδεχόμενο υπάρξεως κινδύνου υπονομεύσεως των εν λόγω διαδικασιών, εξυπακουμένου ότι τα γενικά τεκμήρια παρέχουν τη δυνατότητα να διασφαλισθεί η ακέραιη διεξαγωγή της διαδικασίας, μέσω του περιορισμού της αναμείξεως τρίτων (βλ. απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2018, Daimler κατά Επιτροπής, T-128/14, EU:T:2018:643, σκέψη 139 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 51 Ωστόσο, αφενός, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοεί ότι, επικαλούμενη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας που συνδέεται με την ύπαρξη διαδικασίας EU Pilot, πληροφόρησε τον προσφεύγοντα για την ίδια την ύπαρξη της διαδικασίας αυτής και, επομένως, για την ύπαρξη διαλόγου μεταξύ των υπηρεσιών της και του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά τη μη μεταφορά των αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή ανέφερε επίσης την περάτωση της διαδικασίας αυτής στις 16 Μαρτίου 2018 και το ενδεχόμενο κίνησης διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά της Ιρλανδίας.
- 52 Αφετέρου, αντιθέτως προς όσα υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η παροχή καταλόγου εγγράφων που προσδιορίζονται ως τα ζητηθέντα έγγραφα, στον οποίο εμφανίζονται, π.χ., η ημερομηνία τους, η φύση τους και το θεσμικό ή διοικητικό όργανο που είναι ο συντάκτης τους, χωρίς να αποκαλύπτεται το περιεχόμενό τους, συνιστά γνωστοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών.
- 53 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 35 ανωτέρω, η ύπαρξη κινδύνου αλλοιώσεως του χαρακτήρα της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, τροποποιήσεως της εξελίξεώς της και διακυβεύσεως των σκοπών της διαδικασίας αυτής αφορά μόνον τον κίνδυνο που συνδέεται με τη γνωστοποίηση του περιεχομένου των εγγράφων και όχι τον κίνδυνο που συνδέεται με τον προσδιορισμό τους και μόνον.

- 54 Συναφώς, από τις αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής (C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψεις 11 και 12), και της 4ης Οκτωβρίου 2018, Daimler κατά Επιτροπής (T-128/14, EU:T:2018:643, σκέψη 14), προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε προσδιορίσει τα έγγραφα τα οποία αφορούσαν οι αιτήσεις πρόσβασης, πριν από την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας που συνδέεται με την ύπαρξη διαδικασίας EU Pilot.
- 55 Τέλος, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η υποχρέωση της Επιτροπής να προσδιορίζει, με την απάντηση στην αίτηση πρόσβασης, τα έγγραφα που θεωρεί ότι εμπίπτουν σε κατηγορία καλυπτόμενη από γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας θα καθιστούσε το τεκμήριο αυτό άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 38 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, ο προσδιορισμός των ζητηθέντων εγγράφων δεν εμποδίζει την Επιτροπή να εκτιμήσει ότι τα έγγραφα αφορούν διαδικασία EU Pilot και να απόσχει από τη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέτασή τους.
- 56 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή αρκέστηκε στη διαπίστωση ότι τα έγγραφα που προσδιορίστηκαν ως αντιστοιχούντα στην αίτηση του προσφεύγοντος «[περιείχαν] αλληλογραφία μεταξύ των [υπηρεσιών της] και της Ιρλανδίας [σχετικά με] τρεις διαδικασίες EU Pilot». Η διατύπωση αυτή, όμως, δεν παρείχε στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να εκτιμήσει αν υπήρχαν άλλα έγγραφα τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο της αιτήσεώς του, ούτε αν όλα τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτηση αυτή ήταν σχετικά με τις εν λόγω διαδικασίες.
- 57 Επιπλέον, λόγω του αντικειμένου του, ένας φάκελος διαδικασίας EU Pilot περιέχει κατ' ανάγκη αλληλογραφία μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Φαίνεται ότι, όσον αφορά την εξέταση της επιβεβαιωτικής αίτησης του προσφεύγοντος, η Επιτροπή περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι είχαν κινηθεί διαδικασίες EU Pilot όσον αφορά τη μεταφορά από την Ιρλανδία των αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μπορούσε να εφαρμοστεί τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Η απάντηση όμως αυτή της Επιτροπής δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή είχε προηγουμένως προβεί σε συγκεκριμένη εξέταση της αιτήσεως του προσφεύγοντος ούτε ότι είχε προβεί σε πραγματικό προσδιορισμό των εγγράφων που καλύπτονταν από την αίτηση πρόσβασης.
- 58 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διατύπωση που χρησιμοποίησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αρκεί για να καταστήσει δυνατό τον προσδιορισμό των εγγράφων που καλύπτονταν από την αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος.
- 59 Επισημαίνεται επίσης ότι, εν προκειμένω, η αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος δεν αφορούσε «τα σχετικά με τις εν λόγω διαδικασίες EU Pilot έγγραφα», αλλά «όλα τα έγγραφα σχετικά με τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις αποφάσεις-πλαίσια». Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ο προσφεύγων δεν παραδέχθηκε ότι τα έγγραφα που καλύπτονταν από την αίτησή του αφορούσαν τους φακέλους των τριών διαδικασιών EU Pilot.
- 60 Επομένως, η αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος δεν αφορούσε μόνον τα έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία διαπιστώσεως της μη μεταφοράς από την Ιρλανδία των εν λόγω αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο, αλλά είχε ευρύτερο αντικείμενο από αυτό που δέχθηκε η Επιτροπή με την ερμηνεία της.
- 61 Εξάλλου, η Επιτροπή επικαλέστηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, την απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015, Sea Handling κατά Επιτροπής (T-456/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:185), για να υποστηρίξει ότι το ζήτημα της εφαρμογής γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας ήταν πανομοιότυπο με το εξεταζόμενο εν προκειμένω και ότι, στην υπόθεση εκείνη, το Γενικό Δικαστήριο είχε επικυρώσει την άρνησή της να διαβιβάσει κατάλογο της αλληλογραφίας που είχε ανταλλάξει με καταγγέλλουσα στο πλαίσιο διαδικασίας έρευνας στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

- 62 Ωστόσο, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015, Sea Handling κατά Επιτροπής (T-456/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:185), δεν είναι συγκρίσιμη με την υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση εκείνη, τα επίμαχα έγγραφα, τουλάχιστον το είδος τους, προέκυπταν ήδη από την αίτηση πρόσβασης και ο αιτών είχε, καταρχήν, τη δυνατότητα να υποστηρίξει ότι κάποιο έγγραφο δεν καλυπτόταν από την εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας (απόφαση της 25ης Μαρτίου 2015, Sea Handling κατά Επιτροπής, T-456/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:185, σκέψεις 5, 74 και 75).
- 63 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, για να μπορέσει η Επιτροπή να εφαρμόσει το τεκμήριο της ένταξης των ζητηθέντων εγγράφων σε διαδικασία EU Pilot, όφειλε, κατ' αρχάς, να προσδιορίσει με την προσβαλλόμενη απόφαση τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτηση πρόσβασης, ώστε, στη συνέχεια, να τα κατατάξει ανά κατηγορία ή ως υπαγόμενα σε συγκεκριμένο διοικητικό φάκελο και, τέλος, να διαπιστώσει ότι τα έγγραφα αυτά υπάγονταν σε διαδικασία EU Pilot, η οποία της παρείχε, συνεπώς, τη δυνατότητα να εφαρμόσει γενικό τεκμήριο.
- 64 Όμως, εν προκειμένω, η Επιτροπή αρκέστηκε να επισημάνει ότι υπήρχαν τρεις διαδικασίες EU Pilot σχετικά με τη μεταφορά από την Ιρλανδία των αποφάσεων-πλαισίων στο εσωτερικό δίκαιο και ότι η αίτηση του προσφεύγοντος αφορούσε, επομένως, έγγραφα που ενέπιπταν στο γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Η προσβαλλόμενη απόφαση απλώς αρνείται την πρόσβαση σε τρεις διαδικασίες EU Pilot, αλλά δεν περιέχει κανένα δικαιολογητικό λόγο όσον αφορά τα έγγραφα που ζήτησε ο προσφεύγων.
- 65 Επομένως, ορθώς ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που αγνοούσε ποια ήταν τα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή είχε προσδιορίσει ως αντιστοιχούντα στην αίτησή του πρόσβασης, δεν ήταν σε θέση να ανατρέψει το τεκμήριο εμπιστευτικότητας.
- 66 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι ο προσδιορισμός με την προσβαλλόμενη απόφαση των εγγράφων που καλύπτονται από την αίτηση πρόσβασης είναι αναγκαίος προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχο του και να εξακριβώσει αν η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα ενέπιπταν σε διαδικασία EU Pilot.
- 67 Συνάγεται, επομένως, το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να προσδιορίσει με την προσβαλλόμενη απόφαση τα έγγραφα που καλύπτονταν από την αίτηση πρόσβασης του προσφεύγοντος, προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας που εφαρμόζεται στα σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 68 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί, παρέλκει δε η εξέταση του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 69 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2018) 6642 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2018, με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν τη συμμόρφωση ή μη της Ιρλανδίας με τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, και την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Παπασάββας

Collins

Kreuschitz

De Baere

Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαΐου 2020.

(υπογραφές)